

ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) var vel tilfreds med, stiller Tyrene selvstændig op. Jeg kan med det Samme sige det ærede Medlem, at jeg er ikke saa tilbøielig til, som han udtrykte sig, at brække de 80,000 Kr. over i to lige Parter, jeg er meget mere tilbøielig til at lætte 50,000 Kr. for Hingste og 30,000 Kr. for Tyre, men det er iøvrigt kun en Fordeling. Min Hovedgrund er den, at paa Hingstefiernes Omraade ere Folk kjendt, vi vide, at det er en velordnet og aktiv Foranstaltning, der er til stor Nytte, men jeg tror, det er rigtigt at begynde med lidt Mindre ved Tyrefiener og derefter se, hvorledes Sagen udvikler sig. Iøvrigt er det ikke noget principielt Spørgsmaal; hvad der her er Spørgsmaal om, er kun, hvad der kan være hensigtsmæssigt. Det samme ærede Medlem mente, at Heste vare favoriserede overfor Kvæg. Ja, naar man faae paa de enkelte Summer, der ere til Udbetaling, saa kan man sige: Der er saa og saa meget Kvæg og saa og saa mange Heste, og da der er mere Kvæg end Heste, skal Kvæget ogsaa have Fortrin, men Spørgsmaalet er paa den anden Side, hvor der er den største Trang, og hvor man med størst Nytte kan anvende sine Præmier, og i den Henseende er jeg tilbøielig til at tro, at Hingsten, der er et saa kostbart Dyr, med Henyn til hvilken Hævebevaringen er af saa stor Betydning, og hvor det netop gjælder om at beskytte sig mod Udførsel, er den, som fremfor Alt trænger til Præmiering, det er det Punkt, hvor man med aktiv Nytte kan give de største Præmier. Jeg indrømmer selvfølgelig ogsaa Tyrens Nytte for Husdyravlen, men en god Tyr er forholdsvis let at skaffe, og den bevarer sig selv mere, fordi Befolkningen, om jeg saa maa sige, er i større Omfang knyttet til Kvægavlen end til Hesteavlen, deri har det ærede Medlem Ret. Derimod tror jeg ikke, han har Ret i, at Hesteavlen ikke skulde have saamegen Betydning; det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) har netop hævdet mod ham, at Hesteavlen er af overordentlig Betydning ogsaa i økonomisk Henseende. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds fremhævede efter min Mening med fuld Føie, at er der noget Sted, hvor man kan komme til at staa sikkert overfor den europæiske, ikke at tale om den amerikanske Konkurrence, saa er det særlig paa Hesteavlens Omraade. Er der noget Punkt, hvor vi kunne komme ind paa noget Sikker, og hvor man trænger til at komme ind derpaa, er det ganske vist her. Er der noget Sted, hvor der er syndet, og hvor vi trænger til at komme ind paa noget Sikker,

saa er det ganske vist paa denne Avls Omraade. Derfor tror jeg rigtignok, det vilde være godt at udville sig stærkt paa dette Omraade, og jeg tror ogsaa, at det økonomisk vil betale sig godt. Det er ganske sikkert, at der er Trang til, at man saa at sige i alle Samfundsclasser kommer til Erkjendelse af, hvilken Vægt der maa lægges paa Til lægsdyr, baade paa Hingste og Hopper, men at inddrage Hopper i stor Stil under Præmiering, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) ønskede, vilde vel ikke være rigtigt. Man vilde faae med store Tal at gjøre, og har man ikke den Modenhed, at man veed, at man skal lægge til paa gode Hopper og ikke paa slette, saa frygter jeg for, at der vil være Fare for Husdyravlen. At udpege Hingste maa forholdsvis være det Vigtigste, thi Handedyret maa altid blive det dominerende i Hesteavlen, og lykkes det at bevare en god Hingstebestand, saa tror jeg, at Enhver, der har nogen Forstand derpaa, vil erkjende, at Landet vil faae en god Hesteavl. Det ærede Medlem (N. Jensen) gjorde et specielt Spørgsmaal til mig, hvorfor der staar 14 Mar. Ja, den Bestemmelse er kommen ind i Landstinget. Ved Lovforslagets 2den Behandling vilde man sætte 12 Mar, men derimod gjorde jeg en bestemt Modstand. Jeg kunde naturligvis bedre acceptere 14 Mar, men jeg har ingenlunde bundet mig dertil. I Hæggeringens Forslag staar i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem ønskede, "Hingste over 5 Mar". Det overlodes altsaa vedkommende Kommission at bedømme, om Hingsten er præmie værdig og avledagtig. Spørgsmaalet om Avledagtighed kom ind i Landstinget, og det kan man godt sige til; jeg indrømmer selvfølgelig, at er Dyret ikke avledagtigt, kan det ikke præmieres. Et andet Medlem gjorde en Bemærkning om, hvilke Dyr der kunne præmieres ved Dyrsfiener. Jeg vil ogsaa helst bevare dette ved en almindelig Bemærkning; thi derved er der givet Svare over hele Linien. I § 1 staar der under Nr. 1: "I Tilfald til Præmier for de bedste Tillægsdyr", og det er en Hovedregel, der staar i denne Paragraf, som giver Schema for hele Loven. § 1 er, om jeg saa maa sige, en mere formel Paragraf, der deler Loven i flere Dele; den bevilger Intet, men opregner, hvad der senere kommer i Paragraferne. Det er altsaa efter den citerede Bestemmelse en Selvfølge, at der ved Dyrsfienerne kun kan præmieres Tillægsdyr. Flere ærede Medlemmer have særlig været inde paa § 9 og den i § 1, Nr. 4 nævnte Sum af indtil 60,000 Kr.,